

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 16561

гр. София, 30.06.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 61 СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЕМИЛИЯ АТ. КОЛЕВА

като разгледа докладваното от ЕМИЛИЯ АТ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20211110157242 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба, подадена от СВ. СТ. ЛЮБ. срещу Г.“ и Д..

Съдът констатира, че предявеният иск е допустим, поради което делото следва да бъде насрочено в открито съдебно заседание с призоваване на страните.

На основание чл. 140, ал. 1 ГПК съставя следния проект за доклад по делото:

СВ. СТ. ЛЮБ. е предявил срещу Г.“ и при условията на евентуалност – срещу Д. субективно евентуално съединени иски с правно основание чл. 49, вр. с чл. 45 ЗЗД за сумата от 1250 лева, предявен като частичен иск от 100 000 лева – представляващи обезщетение за причинени на ищеца неимуществени вреди във връзка с възложената му по трудов договор с Г. работа и поради нарушение на минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд от страна на ответниците.

Ищецът твърди, че на 16.06.2017г., по време на изтърпяване на наказание „лишаване от свобода“, изпълнявайки работата на „транжорист“ в мястото на изтърпяване на наказанието С., разтоварвал кутии със замразена риба, всяка от които тежала около 20 кг. и се изкачвал с тях по стълбите. Посочва, че към момента на трудовата злополука бил облечен с работно облекло, предоставено му от възложителите на работата – тениска, работен панталон и джапанки и твърди, че друго облекло не му е било предоставяно. По време на работата ищецът се подхлъзнал на стълбите, които не били обезопасени с парапет, паднал на таза си, при което изпитал силна болка. Впоследствие на ищеца била направена ретгенова снимка, от която било установено, че вследствие на падането от стълбите ищецът си е счупил тазобедрената кост и му била поставена диагноза „пертохантерна фрактура на десен крак“ и се наложило да бъде опериран и му бил поставен интермодуларен медицински пирон на дясната бедрена кост и му била проведена антибиотична профилактика. Ищецът твърди, че бил изпратен в „Пирогов“ за лечение, като там била извършена операцията и след това в течение на два месеца бил подложен на физикално лечение, рехабилитация в болнични условия, вследствие на които здравословното му състояние и подвижността на

ставата се подобрила, но все пак се наблюдавало затруднено, болезнено и ограничено по обем движение в дясната тазобедрена става и мускулен дисбаланс. Посочва, че вследствие на това не е могъл да се обслужва нормално, вследствие на което е изпитвал емоционален и психически дискомфорт, както и непрекъснато физическо страдание. Твърди, че причинените му вреди са вследствие на нарушения и неизпълнение на изискванията за безопасност на труда от възложителя на работата, който посочва да е Г.. Твърди, че стълбата, по която е пренасял кутиите с риба, е била без парапет, което е в нарушение на нормите за здравословни и безопасни условия на труд. Посочва, че към деня на настъпване на злополуката е имал сключен трудов договор с Г..

Претендира, че настъпилата злополука е претърпяна във връзка с неизпълнение на задълженията на възложителя на работата – Г. по осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд в съответствие с нормите на трудовото законодателство. Претендира обезщетение за изтърпените неимуществени вреди – болки и страдания, настъпили вследствие на инцидента от 16.06.2017г. Претендира и разноски, вкл. възнаграждение за един адвокат.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът Г. депозира писмен отговор на исковата молба, с който оспорва исковете като неоснователни.

Твърди, че искът е подведомствен на административните съдилища, като се позовава на разпоредбата на чл.128, ал.1, т.6 АПК, доколкото в жалбата се излагали оплаквания от дейността на административни органи. Позовава се на Тълкувателно постановление № 2 от 19.05.2015г. по т.д. 2/2014г. на ОС на ВКС и ВАС, където в т.8 е посочено, че компетентни по заведени иски за вреди от незаконни актове, действия и бездействия на затворническата администрация при изпълнение на наказания лишаване от свобода и задържане под стража са административните съдилища. Посочва и че според разпоредбата на чл.284, ал.1 ЗИНЗС държавата отговаря за вредите, причинени на лишени от свобода и задържани под стража от специализираните органи по изпълнение на наказанията в резултат на нарушения по чл. 3 ЗИНЗС.

Оспорва иска по основание и размер. Предвид посоченото горе за подсъдността посочва, че правната квалификация не е по ЗЗД, а по разпоредбите на чл.1 ЗОДОВ. Посочва, че за да бъде ангажирана отговорността на ответника, ищецът следва да докаже незаконосъобразно действие или бездействие на административен орган, понасяне на вреди, техният размер и причинна връзка между действието и бездействието и вредоносния резултат. От фактическа страна посочва, че ищецът няма сключен трудов договор с Г., защото работата на осъдените на наказание лишаване от свобода няма договорен характер, не се полага в рамките на трудово или служебно правоотношение, а има за цел превъзпитанието на затворниците, придобиване и повишаване на тяхната квалификация и по този начин и ресоциализация по време на изтърпяване на наказанието. Посочва, че ищецът е полагал труд не по силата на сключен трудов договор, а съгласно разпоредбата на чл. 41 НК. Целта на налагане на наказание и целта на включване на лишените от свобода в трудова дейност е една и съща – тяхното превъзпитание и поправяне.

Твърди, че на ищеца е възложено да работи в затворническата кухня със Заповед №267/18.4.2017г. и Заповед №268/18.04.2017г. на Н.. Ищецът не използвал предоставеното му от работодателя работно облекло, включващо и бели обувки, а вършел работата с джапанки по време на инцидента. Посочва, че по време на престоя си в затвора ищецът е употребявал и е криел наркотици, поради което изразява съмнение, че по време на инцидента може да е бил под въздействие на наркотични вещества. Навежда, че ответникът не е имал незаконосъобразно поведение, а след инцидента му е предоставил медицинска помощ, като пострадалия в „Пирогов“, дал е съгласие по реда на чл. 447 НПК за прекъсване на изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“ по време на лечението на ищеца, за да може ищецът да се възстанови. Възражава срещу твърденията, че след инцидента физическото и психическото състояние на ищеца не се е възстановило. Посочва, че на 22.5.2018 г., на 11.7.2018г., на 20.07.2018г. ищецът е подал молби да бъде назначен на работа със становище на лекаря на затвора, че е годен за работа, посочва, че активно е спортувал във фитнеса на затвора и искал включване в тренировки по бокс, като е декларирал, че няма претенции относно получени травми и контузии.

Прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът Д. не е представило отговор на ИМ.

Във връзка с възражението на ответника за подсъдност на делото на административен съд настоящият съдебен състав намира следното: от твърденията в исковата молба се установява, че предявеният иск е за обезщетение за вреди, претърпени по повод неизпълнение на задължения за осигуряване на безопасни условия при упражняване на трудова дейност, а не от действия или бездействия на затворническата администрация в качеството им на административен орган във връзка с изпълнение на наложеното наказание по чл. 3 ЗИНЗС. Поради това в случая предявеният иск не попада в приложното поле на чл. 284, ал. 1 ЗИНЗС, вр. с чл. 1 ЗОДОВ, тъй като претендираните вреди не са вследствие на нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС. В този смисъл е и Определение № 39 от 9.11.2021 г. на ВКС по ч. гр. д. № 16/2021 г., 5-членен с-в на съдии от Върховния касационен съд и Върховния административен съд, постановено по спор за подсъдност между Районен съд - В. и Административен съд - В.: „В случая исковете са за обезщетения за вреди, които не са причинени при или по повод изпълнение на административна дейност, а при изпълнение на задължение по правоотношение по полагане на труд от лишен от свобода и претърпяна трудова злополука. Не се търси отговорност на администрацията на затворите по чл. 3 ЗИНЗС, а обезщетения за вреди от трудова злополука настъпила в Затвора – В., цех за профили.“ Следователно в случая компетентен да разгледа иска е Софийски районен съд, пред който искът е предявен, а възражението на ответника за родова подсъдност на делото пред Административен съд – София град се явява неоснователно, поради което съдът намира, че следва да насрочи делото за открито съдебно заседание.

На ищеца следва да бъде указано в едноседмичен срок от получаване на съобщението

да уточни обстоятелствата, на които основава иска си, предявен при условията на евентуалност срещу Д., в частност да посочи какво е отношението и връзката на Д. към настъпилния инцидент с ищеца, предвид функциите, които на това държавно предприятие, регламентирани в разпоредбата на чл. 37, ал. 1 ЗИНЗС.

Предявени са евентуално съединени иски с правно основание чл. 49, вр. чл. 45 ЗЗД.

В тежест на ищеца е да докаже следните релевантни факти и обстоятелства: претърпяването на неимуществени вреди при или по повод на изпълнение на възложената му работа, изразяващи се в твърдените с исковата молба физически болки и душевни страдания, както и да докаже размера им; противоправно и виновно действие или бездействие на служители на ответниците, изразяващо се в нарушаване на нормите за безопасност на труда и неосигуряване на подходящо работно облекло по отношение на ищеца и причинно-следствена връзка между противоправното действие/бездействие и настъпилите вреди.

В тежест на ответника Г. е да докаже възражението си за съпричиняване по чл. 51, ал. 2 ЗЗД, а именно противоправно действие/бездействие на пострадалия и причинна връзка между настъпилите вреди и противоправното действие/бездействие на пострадалия.

На осн. чл. 154 ГПК всяка от страните е длъжна да установи фактите, на които основана своите искания или възражения.

С оглед твърденията на страните съдът приема като безспорно и ненуждаещо се от доказване, че: СВ. СТ. ЛЮБ. към датата на инцидента (16.06.2017г.) е изтърпявал наказание „лишаване от свобода“ в Софийския затвор; на 16.06.2017 г. СВ. СТ. ЛЮБ. е претърпял инцидент при извършване на работа в затворническата кухня, при което докато пренасял кашони по стълбите паднал и си счупил тазобедрената става.

Посочените от ищеца и от ответника писмени доказателства са относими към предмета на делото и събирането им следва да бъде допуснато.

Съдът намира за неоснователно искането на ищеца за издаване на съдебно удостоверение, с което да се снабди с трудов договор към датата на изтърпяване на наложеното наказание, доколкото такъв документ не е бил съставян (лишените от свобода не работят по трудов договор) и доколкото обстоятелства, които ще се доказват (настъпване на инцидента при или по повод на възложената работа) са безспорни между страните.

Съдът намира за основателно искането на ищеца за допускане на двама свидетели при режим на довеждане за установяване на състоянието на ищеца след настъпване на инцидента.

Съдът намира за основателно искането на ищеца за назначаване на съдебно-медицинска експертиза, поради което същото следва да бъде уважено.

Искането за назначаване на съдебно-психологична експертиза следва да бъде оставено без уважение, доколкото установяването на търпените болки и страдания не изискват

специални знания и се установяват с други, предвидени в ГПК доказателствени средства.

Съдът намира за основателно искането на ответника за събиране на информация от УМБАЛСМ „Пирогов“ относно резултатите от изследване за наличие на наркотични вещества у подсъдимия в деня на инцидента, доколкото посоченото доказателствено искане се намира във връзка с наведени от ответника фактически твърдения, които да установи и е релевантно към наведеното от ответника възражение за съпричиняване, но по начина по който е предявено е нередовно.

Ответникът следва да посочи дали прави доказателствено искане по реда на чл. 192 ГПК, при което следва да представи молба за третото неучастващо лице, каквато не е представена, или ответникът иска от съда издаване на съдебно удостоверение, при което следва да представи проект, поради което съдът намира, че следва да отложи произнасянето по доказателственото искане на ответника до изпълняване на указанията.

Съдът намира за основателно искането на ответника – да бъдат изискани резултати от проверката на Инспекцията на труда, намира, че док. искане цели да установи обстоятелства от настъпване на инцидента, като намира, че ответника прави искане по реда на чл. 186 ГПК – за представяне на официални документи.

Съдът намира за основателно искането за призоваване като свидетели на затворника Прокопий Прокопиев и на служителя Васил Петков, които с показанията си да установят обстоятелства относно инцидента от 16.06.2017г.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОВТОРНО УКАЗВА на ищеца СВ. СТ. ЛЮБ. чрез адв. Ю.Г. в едноседмичен срок от получаване на съобщението да уточни обстоятелствата, на които основава иска си, предявен при условията на евентуалност срещу Д., в частност да посочи какво е отношението и връзката на Д. към настъпилия инцидент с ищеца, предвид функциите, които на това държавно предприятие, регламентирани в разпоредбата на чл. 37, ал. 1 ЗИНЗС.

При неизпълнение указанията в срок исковата молба в частта, в която е предявен иск срещу Д. ще бъде върната, а производството в тази част прекратено.

ПРИЕМА за безспорни и ненуждаещи се от доказване на следните обстоятелства: СВ. СТ. ЛЮБ. към датата на инцидента (16.06.2017г.) е изтърпявал наказание „лишаване от свобода“ в Софийския затвор; на 16.06.2017 г. СВ. СТ. ЛЮБ. е претърпял инцидент при извършване на работа в затворническата кухня, при което докато пренасял кашони по стълбите паднал и си счупил тазобедрената става.

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото приложените към исковата молба документи, както и приложените към отговора на исковата молба такива.

ДОПУСКА на ищеца двама свидетели при режим на довеждане за установяване на състоянието на ищеца след настъпване на инцидента.

ДОПУСКА двама свидетели на ответника Г. – П. – изтърпяващ наказание лишаване от свобода и В. – служител в С., изпълняващ длъжността готвач и ръководител на работещите в затворническата кухня, при режим на призоваване чрез Н., при депозит в размер на 50 лева за призоваване на В., вносим от ответника Г. в едноседмичен срок от съобщението.

ДОПУСКА съдебно-медицинска експертиза, която след запознаване с материалите по делото и след личен преглед на ищеца СВ. СТ. ЛЮБ. да даде отговор на поставените в ИМ задачи, като вещото лице отговори и на въпросите: какъв е вида и характера на телесни увреждания, причинени на ищеца в резултат на инцидента на дата 16.06.2017г.; какъв е механизма на причиняването им, какъв е оздравителния период; какво е актуалното здравословно състояние на ищеца към момента и същото намира ли се в причинна връзка с причинените на 16.06.2017г. в резултат на инцидента телесни увреждания.

ОПРЕДЕЛЯ депозит 400 лева, вносим от ищеца в едноседмичен срок от съобщението.

УКАЗВА на ищеца в същия срок да представят доказателства за внесения депозит, като го ПРЕДУПРЕЖДАВА, че при неизпълнение в срок на дадените указания ще бъде отменено определението на съда в частта относно допускане на експертизата по поставените от нея въпроси.

НАЗНАЧАВА за вещо лице д-р Д., който да бъде уведомен за поставената задача.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца за допускане на съдебно-психологична експертиза със задачи, поставени в исковата молба.

ОТЛАГА произнасянето по искането на ответника Г. съдът да изиска информация от УМБАЛСМ „Пирогов“ за изследване за наличие на наркотични вещества на С.С. Л. от 16.7.2017г.

УКАЗВА на ответника Г. да уточни дали прави искане по чл. 192 ГПК или иска издаване на съдебно удостоверение. В случай, че ответникът прави искане по чл. 192 ГПК следва да представи нарочна писмена молба с доказателственото си искане с препис за третото лице. В случай, че ответникът иска издаване на съдебно удостоверение следва да представи проект на съдебно удостоверение. **УКАЗВА** на ответника да конкретизира доказателствените си искания в 1-седмичен срок от получаване на съобщението и да представи исканите доказателства, в противен случай съдът ще остави без уважение доказателственото му искане.

ДА СЕ ИЗИСКАТ от И.“ на основание чл. 186 ГПК заверени копия от преписката по проверката, проведена в С. по повод трудова злополука със СВ. СТ. ЛЮБ. на 16.06.2017г. В случай, че такава проверка не е извършвана, това да бъде посочено в изрично писмо до съда. Исканата информация и документи да бъдат представени в едноседмичен срок от получаване на съобщението.

НАСРОЧВА делото за открито съдебно заседание на 18.10.2022г. от 13.45ч., за която дата и час да се призоват страните, вещо лице Д. и свидетеля П. /свидетелят чрез Н./.

Свидетелят В. – служител в С., изпълняващ длъжността готвач и ръководител на работещите в затворническата кухня да се призове след представяне на доказателства за внесен депозит.

НА ИЩЕЦА да се връчи препис от отговора на ответника за сведение и становище в едноседмичен срок от получаването му.

На страните да се връчи препис от настоящото определение.

Приканва страните към постигане на спогодба. В тази връзка има указва, че могат да ползват медиация чрез СРС за уреждане на спора.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____